

De la manera que es viu actualment, sovint ens passem més hores a la feina que a casa i, moltes vegades, tenim més relació amb els companys que no pas amb la nostra parella; per això és tan important mantenir una bona comunicació. Com més coneixem una persona, més fàcilment l'acceptarem i així l'anirem estimant per evitar que al llarg dels anys arribi a ésser un desconegut per a nosaltres. No hi ha amor sense coneixement. Cal que puguem explicar-nos les nostres il·lusions i els nostres neguits, els nostres sentiments, valorar els detalls i totes aquelles petites coses que ens mantenen la il·lusió i el caliu de parella per poder superar les atzagaiades de la vida.

A propòsit del matrimoni, Kahlil GIBRAN diu a la seva obra "El Profeta": *I romaneu junts, però no pas massa prop l'un de l'altre, car les columnes del temple estan separades i ni l'alzina ni el xiprer no creixen l'un a l'ombra de l'altre.* Cal, per tant, poder compaginar el dret i el deure que té cada membre de la parella d'assolir una bona realització personal en tots els aspectes de la seva vida familiar, social i laboral malgrat que això, en el cas de les parelles, signifiqui a vegades una renúncia personal a favor de l'altre. Tota relació de parella comporta una renúncia a la nostra pròpia individual, però alhora comporta una realització personal, si bé més profunda en el cas del matrimoni.

Comprenc que les paraules amor, sacrifici i fidelitat siguin considerades obsoletes per algunes persones, però al meu entendre continuen essent vàlides, ara per ara, com a bases d'una bona relació de parella. Cap parella és immune a la rutina, però sí a l'esforç continuat d'afrontar de la millor manera els problemes que van sorgint al llarg de la vida en comú.

La celebració a l'Escala d'aquests 25 o 50 anys de matrimoni, com he dit abans, ens pot servir per reflexionar i aprofundir sobre què propicia tants problemes de separacions i divorcis en la nostra societat actual.

Amb aquestes ratlles no he pretès alliçonar ningú, només he volgut compartir amb els lectors d'aquest programa, la meva reflexió personal sobre la parella humana sorgida de la bonica postal d'un aplec de joioses parelles a la plaça de l'església.

Bon Aplec de la sardana 1999 a tothom!

NARCÍS PRAT I SÀBAT
Metge